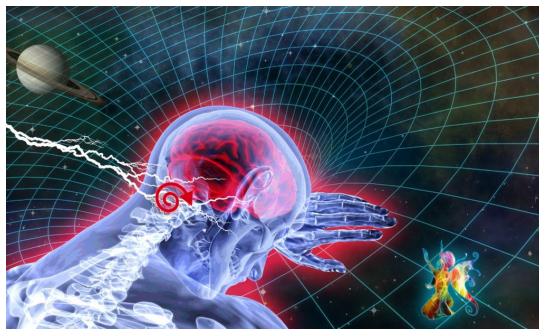

Transhumanizmus, luciferiánske náboženstvo zajtrajška

Piotr Relich

3. novembra 2022 ✚ Spoločnosť ✚ Transhumanizmus

Ako je možné, že materialisticky založení technokrati, popierajúci existenciu nesmrteľnej duše a transcendentného Boha, s nádejou očakávajú okamih, keď človek prekročí svoju vlastnú prirodzenosť a stane sa „rovným bohom“? V súlade s touto vierou projektujú riešenia pre celé ľudstvo.

Ilustračný obrázok, zdroj: pixabay.com

Transhumanizmus je, veľmi stručne povedané, súbor názorov, podľa ktorých je možné vďaka moderným technológiám pozdvihnúť človeka na vyššiu úroveň evolúcie. Ako tvrdí Raymond Kurzweil, popredný predstaviteľ tohto hnutia a riaditeľ oddelenia umelej inteligencie v spoločnosti Google, revolúcie, ktorých sme svedkami v genetike, robotike a nanotechnológiách, čoskoro umožnia spojiť človeka so strojom a „vyslobodiť“ rozum z obmedzení biológie. V kombinácii s umelou superinteligenciou, ktorá je omnoho vyššia než inteligencia ľudská, zaistia dosiahnutie božskosti.

A hoci sa zástancovia technologickej transcencie vyhýbajú odkazom na metafyziku ako ohňu a pojmy z oblasti spirituality používajú iba na ilustráciu opisovaných javov, mnohé prvky transhumanistickej teórie sa musia prijímať ako akt viery. Všetky tie výpočty, pravdepodobnosti i logicko-matematické prostredie sú len atraktívnym ornamentom, ktorý má presvedčiť „racionálne“ mysle oslobodené od historických „povier“, tzn. tradičných náboženstiev.

Človek vždy túžil po nesmrteľnosti. Pre nedostatok vhodných nástrojov však na opis reality „na druhej strane“ slúžili náboženstvá. Do času. Dnešní transhumanisti, ktorí smrť považujú iba za technický problém, ktorý sa dá vyriešiť čoraz dokonalejšími regeneračnými postupmi a časom nahradením všetkých biologických tkanív umelými zložkami, veria, že v budúcnosti nebudeme musieť zomierať vôbec. Preto tvrdia, že to prírodné vedy, a nie Kristus, oslobodia človeka od jeho doterajších obmedzení.

Nesmrteľnosť, tzn. túžba po večnom živote, je však charakteristická pre všetky náboženské systémy. V prípade transhumanizmu sa stále pohybujeme v priestore „možno“, aj keď jeho vedúci ideológovia na základe splnených proroctiev v oblasti informačných technológií ubezpečujú, že aj vízie o porážke smrti sa čoskoro naplnia.

Transhumanisti taktiež očakávajú príchod akéhosi „Techno-mesiáša“. Spomínaný Kurzweil nazýva moment splynutia kyborgizovanej ľudskej bytosti s vedomou umelou inteligenciou „príchodom Singularity“ a predpovedá jej príchod okolo roku 2045. Svoj optimizmus, založený na koncepcii zrýchľujúceho sa rozvoja, označuje za takmer „náboženský“.

Takto modifikovaný ľudský mozog získa nekonečné kognitívne schopnosti a zmení realitu, ktorá nás obklopuje, v nevidanej miere. Moment „technologickej teofánie“ otvorí novú éru v dejinách sveta a ľudstva. Éru víťazstva nad smrťou, epidémiami a vojnami zabezpečujúcu večný život a dokonca umožňujúcu kriesenie mŕtvych (pomocou omrvíniek „vedomia“ zanechaných na rôznych médiách). Technologický vývoj, ktorý k nej vedie, tak poskytne človeku – pre nedostatok lepšieho slova povedzme, že – úplnú „spásu“.

Na druhej strane *encefalocentrizmus* dominujúci v ich proroctvách (redukovanie človečenstva iba na funkčnosť ľudského mozgu), spolu s úplným odmietnutím jeho duchovného rozmeru, prináša so sebou nutnosť zásadnej zmeny doterajšieho morálneho kódexu. Keďže o tom, „čo je a ie je dobré“, už nerozhoduje smrteľná duša, ale mozog, jeho exponenciálny rozvoj dramaticky zmení spôsob, akým vnímame svet a posudzujeme svoje činy. Navyše, keďže, ako tvrdí Yuval Noah Harrari, slobodná vôľa človeka je „ilúzia“, ktorá zakrýva deterministické biochemické mechanizmy v našich telách, spolu s ňou sa mení aj pojem zodpovednosti. „*Zákony odovzdané na Sinaji a vryté do našich srdc*“ bude treba nahradiť novovytvoreným kódexom „nainštalovaným“ v našich mozgoch.

A o tom, aký to bude kód, svedčia jeho slová: „*Kvôli nekompromisnému humanistickému presvedčeniu hlásajúcemu posvätnosť ľudského života ich udržiavame u starších osôb dovtedy, až kým nedosiahnu taký žalostný stav, že si sami musíme položiť otázku, čo je v ňom vlastne posvätné.*“

Podľa izraelského futuroológa je zbytočné snažiť sa pochopiť morálku a etiku zajtrajška, pretože všetky pokusy pochopiť *homo deus* (božského človeka) prostredníctvom *homo sapiens* – predchádzajúceho štádia evolúcie – vyjdú nazmar. Harrari namiesto toho navrhuje „dataizmus“ – to znamená vieru v silu algoritmov, ktoré nás na základe informácií poskytnutých od narodenia „*poznajú oveľa lepšie, ako sa poznáme my sami*“, a na základe toho navrhnu najlepšie riešenia.

Staré herézy v novom balení

Niektorí historici sú presvedčení, že „*všetko bolo vynájdené už v staroveku*“. A skutočne, hoci technokrati zakladajú svoje posthumánne myšlienky na vynálezoch posledných rokov, mnohé z ich „*revolučných*“ téz vo veľkej miere čerpajú z antických koncepcií, ktoré sú protirečivé a často dokonca nepriateľské voči kresťanstvu.

Transhumanisti, ktorí v mozgu vidia iba neurónovú sieť na prenos informácií, tvrdia, že jeho obmedzená, organicky založená „výpočtová sila“ nedosahuje možnosti, ktoré ponúka napríklad vývoj umelej inteligencie. Preto je nevyhnutné „oslobodiť“ myseľ z tesného biologického väzenia. Obsedantná túžba dostať sa z „biologickej klietky“ pripomína manichejské predstavy o oslobodení „vnútorného svetla“ spod vplyvu hmoty. V tomto poňatí všetko hmotné obsahuje prvok zla, ktorý bráni človeku dosiahnuť dokonalosť. Ako veľmi je to vzdialené od kresťanského pohľadu na telo ako na „chrám Ducha Svätého“, ktorý bude v oslávenej podobe vzkriesený spolu s dušou! Naopak, oslobodenie prostredníctvom technológie tiež zaväňa

gnostickou koncepciou samospásy prostredníctvom poznania.

Vďaka neustále sa zdokonaľujúcej technológii virtuálnej reality je dnes možné čoraz viac sa ponoriť do virtuálneho sveta. Na druhej strane, ako tvrdia transhumanisti, čoskoro budeme môcť surfovať po internete vecí „celým svojím ja“. Evolúcia z ľudskej bytosti na transludskú bytosť využívajúcu kybernetické pomôcky a potom na postľudskú bytosť bez telesnej schránky znie ako cesta k nirváne, ktorá je prítomná vo viere Ďalekého východu. Postupnými „inkarnáciami“ nakoniec dosiahneme štádium rozplynutia sa v kybernetickom vesmíre.

Samotnú myšlienku „prenosu mysle“ do nebiologického priestoru však transhumanisti nie sú schopní dokázať vedeckou metódou. Preto všetky pokusy o jeho opis používajú jazyk prevzatý z náboženstva. Tam, kde technokrati nedokážu dokázať svoje tézy, sa objavujú metafyzické odkazy. Táto intelektuálna nepoctivosť, ktorá spočíva vo vyplňaní teoretických dier zamieňaním pojmového poriadku, je charakteristická pre okultizmus.

Transhumanistické myslenie je preniknuté hedonistickým imperatívom, ktorý nám káže využívať technológiu na boj proti všetkým prejavom utrpenia v spojení s objavovaním ďalších vrstiev rozkoše. Nie je to nič iné než moderná, technizovaná verzia starého libertinizmu, ktorý v mene absolútnej slobody ospravedlňuje všetky úchylky.

Úplné odmietnutie kríža a obety ide ruka v ruke s veľmi silným antinatalistickým postojom, ktorý – tu opäť – čerpá z gnostickej skúsenosti. Gnostik, ktorý sa zaoberal oslobodením „semena svetla“, považoval plodenie za zbytočné utrpenie budúcich generácií. Transhumanista usilujúci sa o fyzickú nesmrteľnosť nemusí zanechať fyzické stopy svojej prítomnosti napríklad vo forme génov u detí. Transhumanisti, podobne ako gnostici, chcú vytvoriť elitnú, úzku skupinu „osvietených“.

V projekte prekonania prírody sa samozrejme neodvolávajú na nadprirodzenú Milosť, ale chcú sa dostať z „okov Matky prírody“ pomocou vlastných schopností. Ako upozorňuje Dr. Michal Ziolkowski MI, „z toho vyplýva, že vo svojom projekte sa opierajú o Satanovu sugesciu: eritis sicut dii (budete ako bohovia), ktorá sa z biblického hľadiska javí ako hlavná hybná sila ich futuristických predstáv“.

Ako pokračuje: „z tohto dôvodu by boli asociácie transhumanistických myšlienok bližšie k určitým formám satanizmu ako ku kresťanstvu“. Dôkazom takéhoto jednoznačného hodnotenia sú samotní predstavitelia hnutia. Jeden z popredných transhumanistov Max More vydal v roku 1997 text *In Praise of the Devil* (Chvála diabla), v ktorom chváli Lucifera ako prometeovskú postavu, ktorá povzbudzuje človeka k sebarozvoju, aby sa zbavil obmedzení, ktoré mu ukladá zlovestný Boh Jahve.

Zmeniť človeka

Každý, kto prejaví čo i len tieň pochybnosti o technologickom determinizme a radikálnom evolucionizme, vie, že predpovede Kurzweila, Davida Pearcea (riaditeľa Svetovej transhumanistickej asociácie) alebo Harrariho sa vôbec nemusia naplniť. Zatiaľ nie je isté, či umelá inteligencia bez biotechnológií niekedy dosiahne vedomie a či ju bude možné prepojiť s ľuďmi, napríklad pomocou miliónov nanorobotov umiestnených v mozgových kapilárach.

Autor knihy *Homo Deus* však opakuje staré myšlienky, ktorých cieľom nie je nevyhnutne obnoviť vieru v „Singularitu“ či „náboženstvo algoritmov“. Tak ako v každej revolúcii, aj v (transhumanistickej) revolúcii slúži hlásanie pokroku a lepšieho zajtrajška predovšetkým zmene človeka. Človek, ktorý je neustále zapojený do siete, ale zároveň neuveriteľne osamelý, ktorý napriek tomu, že mu poskytujeme všetky možné vzrušenia, stále nemá dosť. Človek, ktorý zabíja nezmyselnosť existencie „počítačovými hrami a drogami“ a odovzdáva svoju slobodnú vôľu vládcom algoritmov, ktorí ho poznajú lepšie ako on sám. Dokonalý otrok, zbavený medziľudských vzťahov, uzavretý v kletke neistoty dokonca aj v takých základných fundamentoch reality, ako je pohlavie.

Miláčik salónov a hlavný ideológ Svetového ekonomického fóra otvorene tvrdí: *„V momente, keď ľudia začnú veriť (oprávnene alebo neoprávnene), že majú reálnu šancu vyhnúť sa smrti, túžba žiť spôsobí, že prestanú chcieť ťahať rozheganý vozík umenia, ideológie a náboženstva.“* A možno práve o to jej propagátorom ide v prvom rade.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/transhumanizmus-luciferianske-nabozenstvo-zajtrajska/>